

המקורבים

לרביה"ק מוהר"ן עברסלב זי"ע"א

חיים טובים // נקודות אור בנתיבות החיים

כך שמעתי //

דיבורי קודש ששמע מוהר"אש
מרבני לוי יצחק בנדר זי"ע

להסכים לחיות בשגרה

יש אנשים שאוהבים שגרה, והרבה מאד שלא אוהבים.
מי מהם צודק, ותכל'ס איך מתמודדים עם השגרה ועם חוסר שגרה?

מאת: הרב ישראל מאיר גלינסקי

על גבי השגרה, ורק על גביה, יכולים בהחלט ואף צריכים 'להתווסף' רגעים של משהו אחר.

למה זה כך?

יש הסבר והוא דורש מאמר בפני עצמו, ועוד חזון למועד. כרגע נתמקד לא ב'למה' אלא ב'מה'. מה עושים עם זה. ובכך נחזור למה שפתחנו במאמר הקודם: מה תפקידו של חודש תמוז.

השנה ברובה הגדול, מורכבת משניהם יחד. כמעט בכל חודש ולפחות בכל תקופה – ישנם חגים ששוכרים את השגרה. יוצאים דופן חודשי תשרי וניסן, ש'השגרה' שבהם היא חגים. ועוד יוצא דופן: תקופת תמוז – שאין בה בכלל חגים, וכמעט שום דבר 'שוכר' שגרה.

אז העולם 'המצוי' מעצמו את שבירת השגרה, ויצר את המושג 'חופש' ו'בין הזמנים'. והיה גם מי שדאג לייצר 'תחילת שנה' בחודש אלול. ואין הנושא כרגע אם כל אלו או חלקם חיוביים או שליליים, אלא רק העובדה שכל אלו הם מלאכותיים, ובעצם זו תקופה שכל כולה שגרה (עד שנזכה לגאולה, ואז יהיו בה בהחלט חגים).

אז אם התקופות האחרות, הן הזדמנות עבור חובבי השגרה ללמוד איך לחיות עם חוסר שגרה, וכולנו עברנו בית ספר בעניין הזה בתקופת הקורונה. דווקא תקופת תמוז היא הזדמנות כיצד לחיות דווקא עם שגרה. וכיון שכבר צריך לסיים, נקצר ונאמר שישנה עבודה דווקא להיות 'פועל שחור', ולהסכים לעשות דברים ללא צבע וללא ריגוש, רק כי כך צריך לעשות. זו היא מדת המלכות, והיא זאת שתתקן את העולם. כדאי לנסות, לפחות קצת. יכול להיות שנגלה ריגוש מסוג נוסף...

הרחבת הדברים בעז"ה במאמר הבא.

חיים טובים //

כך שמעתי //

דיבורי קודש ששמע מוהר"אש
מרבני לוי יצחק בנדר זי"ע

מאת: הרב דן כהן

מה שנדפס ב'אבנייה ברזל' (חלק שיחות וסיפורים ממוהר"ת ז"ל סימן טב) שמוהר"ת אמר בשם צדיקים. כי בימי בין המצרים היתה להם ירידה. שמעתי בפרוש מרבי לוי יצחק, שאמר: 'שיחה זו אינה נכונה, ואדרבה כפי שספר רבי אברהם ברבי נחמן, היתה למוהר"ת התעוררות גדולה בימים אלו'. כך שמעתי מרבי לוי יצחק. מי שבא בסוד ה' יודע מעלת ימים אלו, שיכולים למצא את המלך בחוץ דיקא, ומאיר אז בכל יום מכ"א ימים אלו שמות אק"ק בצרופים אחרים, אשר יבאר במקום אחר, אם ירצה ה'. ואדרבה! ב'בין המצרים' היתה לאנשי שלומנו התעוררות עצומה עד מאוד.

(שם, ח"ו, ט', ב' תנט, ש' תשל"ז וכן בכרך כט, ט', ד' תשטז)

שמעתי פעם אחת מרבי לוי יצחק, שבאמת הערב רב הם כמו הקומוניסטים ממש, שכל פונתם הטמאה היא רק לעקר את בני ישראל מהאמונה הקדושה, אבל הקומוניסטים בארצם הטמאה הצליחו, אבל הערב רב לא יצליחו לעקר את הכל, כי זכותא דארץ ישראל, ארץ הקדש, אשר 'תמיד עיני ה' אלוקיה בה מרשית השנה ועד אחרית שנה' (דברים יא, יב), לא יניח אותם...

(שם, ח"כ, ט', ג' תפג, ש' תש"ם)

פעם אחת אמר רבנו (ת"י מוהר"ן, סימן של"ב): "אני נהר המטהר מכל הכתמים". ודבר מזה פעם רבי לוי יצחק ואמר: "כמו שלהטהר בנהר צריכים להפשיט לבושו לגמרי, ולהכנס ולהתפסות לגמרי בתוך המים, כמו כן אלו הרוצים לטהר את עצמם במי הנחל ראוי להם להפשיט את שכלם וחקמתם לגמרי, ויכנסו ויתכספו לגמרי בדעתו הקדושה של רבנו, ואז דוקא יזכו להמשיך על עצמם תקוני הקדושים, ודברי פי חכם חן.

(שם, ח"ד, ט', א' תתקכג, ש' תשל"ה)

עלון המקורבים

העלון יוצא לאור בס"ד ע"י ארגון 'המקורבים' (ארגון אחר מהארגון הנפלא 'הקבוצה' שעי"ה הרב י"מ גלינסקי)

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 2 או לפל': 054-848-73-17 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ (בהיפוש: העולם היהודי). וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. (יש לדעת אתנו על התרומה) תזכו למצוות!

זהיו לאחדים

// האחדות העולה מתוך כתבי רבנו מוהר"ן זמנא הגד"א מוילנא זי"ע"א

סדר התפילה מקביל להיכלות האמונה

הרב פנחס כהן

בתוך היכל קה"ק במשנה סדורה וברורה (בעיקר בתורות כ"ז, ס"ד, מ"ט, וד' ועוד רבים) וסלל את הדרך לכל אשר בשם ישראל יכונה (והגם שלא זכה להיות ממחצדי קבלא ומיורדי המרכבה), היאך יכול להיות מהעולים בהר ה' והמבקרים בהיכלו, בהעאלת הכיסופין וההשתוקקות להשיג גם מה שאינו בר השגה. ונטעם מעט לפי ערכינו מהדברים אשר יסודם בדברי הזוה"ק בפרשת בראשית, ופקודי, במאמר הנקרא מאמר ההיכלות אשר הרחיבו מאוד בביאורו

אחר שפתחנו בשבוע שעבר בביאור מהי מהותה של מצוות האמונה אשר כל התורה עומדת עליה, נראה בס"ד את האופן המעשי אשר בו הלכו שני המאורות הגדולים האלו כל אחד בדרכו פתח את היכל האמונה אשר נתן לו ה' לגלות, ונראה היאך הגד"א והרמח"ל העמידו את עיקר העבודה על היכל הרצון, ואילו הבעש"ט ותלמידיו פתחו את היכל קה"ק, ורבינו מוהר"ן העמיד את סולם העליה מהיכל הרצון להכלילו

על הפרשה // פנינים על פרשת השבוע לאור תורה זו

לקללה, ובאמת היה לו כוח גדול מצד הקליפה, אבל השיל"ת עשה עמנו נס ופלא שבאותם ימים לא היה בחי' כעס כלל, ועי"ז לא היה לו שום אחיזה.

בלעם עסק הרבה בקסמים ובדרכי האמורי

וזה מה שרואים שבלעם היה עוסק הרבה בקסמים, וכמו שכתוב שבאו אליו זקני מדין וקסמים בידם, וכן מבואר כמה פעמים בפרשה שעסק בקסמים, כי קסמים הם בחינת דרכי האמורי שהוא היפך ממש מהתכלית ומהאמונה, ועל כן בלעם שכל עסקו היה בבחינה זו עשה עסק מדרכי האמורי.

בלעם הפריד את הסוף מעשה המהמחשבה תחילה

וכמו"כ עסק הרבה בזנות שהיא בבחינת הפרדת הסוף מעשה במחשבה תחילה, וכמבואר בדברי מוהר"ן (ליקוטי הלכות, כתובות, הלכה ב) וז"ל "וזה עקר התכלית כְּשֶׁזֹכֵין שְׁיִחְזוּ סוֹף הַמַּעֲשֶׂה וְיִכְלַל בְּתִחְלַת הַמַּחְשְׁבָה, הֵינּוּ שֶׁבִחִינַת מַלְכוּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת כָּלל הַבְּרִיאָה, בְּחִינַת סוֹף מַעֲשֶׂה, יְחִיד וְיִכְלַל בְּשֶׁרְשׁוֹ בְּתִחְלַת הַמַּחְשְׁבָה, שֶׁזֶה עֶקֶר הַתְּכַלִּית כְּבָ"ל וְהֵבֵן. וְכָל זֶה תְּלֵוּ בְּשִׂמְרַת הַבְּרִית דְּנָקָא שֶׁהוּא יְסוֹד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְזֶה עֶקֶר בְּחִינַת זּוּג דְּקִדְשָׁה כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְחַבֵּר סוֹף הַמַּעֲשֶׂה בְּתִחְלַת הַמַּחְשְׁבָה, כִּי אִשָּׁה יָרָאת ה' זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת סוֹף מַעֲשֶׂה, וְעַל יְדֵי זּוּג דְּקִדְשָׁה כְּרָאִי מִתְחַבֵּר וְנִכְלַל סוֹף הַמַּעֲשֶׂה בְּתִחְלַת הַמַּחְשְׁבָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִקְרָאִים בְּשֵׁם צִדִּיק עַל יְדֵי שְׂמִירַת הַבְּרִית וְזוֹכִים לְהַשְׁגַּת הַתְּכַלִּית וְכָבָ"ל, וְלְהַפְּךְ חֶסֶד וְשִׁלּוּם, מִי שֶׁאֵין זּוּגוֹ בְּקִדְשָׁה חֶסֶד וְשִׁלּוּם, וּפְנּוּם בְּבְרִית חֶסֶד וְשִׁלּוּם, הוּא בְּבִחִינַת וְגִדְּוֹן מְפָרֵיד אֶלּוֹף (מְשַׁלֵּי ט), כִּי עוֹשֶׂה פְּרִוּה, חֶסֶד וְשִׁלּוּם, בֵּין סוֹף הַמַּעֲשֶׂה לְתִחְלַת הַמַּחְשְׁבָה. וְעַל כֵּן פָּגַם הַבְּרִית נִקְרָא וְגוֹת לְשׁוֹן הַפֶּסֶק וְיוֹצֵא לְחוּץ, כְּמוֹ

לא זעם, וכמה ועמו רגע, וכמה רגע אמר רבי אבין ואיתימא רבי אבינא רגע כמימריה, ומנא לן דרגע רתח שנאמר כי רגע באפו חיים ברצונו ואי בעית אימא מהכא חבי כמעט רגע עד יעבר זעם".

עיקר העבודה הוא להמתיק את הכעס הזה ע"י כוחו של משה רבינו שמאיר בנו את התכלית

והיינו כי בלעם כל ניירתו ושרשו הוא מבחי' הדין הזה שהוא בחינת הרוגז שהוא כללות המציאות של העוה"ז שהוא בחי' דין וצמצום, מחמת בחי' נפילת האותיות שהיה בעת שבירת הכלים, ועיקר עבודתו הוא להמתיק את הרוגז הזה ברחמים, ולהתחזק דייקא בעת התגברות הדין וההסתרה, לידע שדייקא עי"ז זוכים אל התכלית, ולהתחזק בדיבורי אמונה בתוך המצב הזה בעצמו, ועי"ז הופכים את הדין הזה לתכלית הרחמים, ומביאים את הבריאה אל תכליתה, כי סוף מעשה במחשבה תחילה, שדייקא עי"ז בחינת הדין שהוא בחי' סוף מעשה, שמרמז על התגברות העשייה שהוא בחי' דין והסתרה, וכשאדם אינו נבהל מההסתרה אלא מחפש את התכלית בתוך ההסתרה, הרי הוא מביא את הבריאה אל תכליתה ומתקן בזה את כל בחי' האותיות הנפולין וזוכה לשעשוע עולם הבא, וכמבואר כל זה במאמר.

בלעם הוא ההיפך ממש שמגדיל את הדין וההסתרה

וזהו הכוח של משה רבינו להאיר בנו את בחינת התכלית הזה, עי"ה האתערוותא דלתתא שלנו שהופכים את הכעס לרחמנות, אבל בלעם הוא להיפך ממש בבחינת זה לעומת זה, שכל עניינו להיתפס בבחי' הדין וההסתרה הזו ולהגדילה יותר ויותר, ועי"כ הוא מחכה וממתין לנקודה הזאת של הרגע, ואז הוא מנסה להפוך את הצירופי אותיות

בלעם עסק בצירוף האותיות לקללה

הנה על פי דברי רבינו במאמר זה יאיר כל עניין פרשת בלעם כמין חומר, כי כל כוחו של בלעם היה בקללותיו, והיינו שהיה לוקח את האותיות הנפולות, ובמקום לעשות מהם "דיבורי אמונה" בבחינת "אבנים שלימות תבנה", היה מצרף את האותיות להיפך ממש, בבחינת קללה.

כל כוחו היה להגביר את בחי' הרגע של הכעס

וכל כוחו היה לכוון לזמן הזה של התגברות הכעס למעלה כביכול, ואז לקלל, וזהו ממש העניין המבואר במאמר (אות ב) וכפי שמביא רבינו עי"ז את הפסוק "כי רגע באפו", שהכעס הוא בחי' רגע, ודבר זה מובא בגמ' כלפי עניין זה עצמו של בלעם [ומיילא מובן שכל עניין בלעם שייך ומקושר היטב למאמר וכידוע מהללים של ראבר"ן].

וכמובא בגמ' במסכת ברכות (דף ז ע"א) "וכמה זעמו רגע וכמה רגע אחד מחמשת רבוא ושמונת אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה בשעה וזו היא רגע, ואין כל בריה יכולה לכוין אותה שעה חוץ מבלעם הרשע דכתיב ביה ויודע דעת עליון, השתא דעת בהמתו לא הוה ידע דעת עליון הוה ידע אלא מלמד שהיה יודע לכוין אותה שעה שהקדוש ברוך הוא כועס בה, והיינו דאמר להו נביא לישראל עמי זכר נא מה יעץ בלעם מלך מואב וגו', מאי למען דעת צדקות ה', אמר רבי אלעזר אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל דעו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי בימי בלעם הרשע, שאמלמי כעסתי לא נשתייר משונואיהם של ישראל שריה, ופליט והיינו דקאמר ליה בלעם לבלע מה אקב לא קבה א-ל ומה אזעם לא זעם ה', מלמד שכל אותן הימים

המשך בעמוד 3

והיו לאחדים - המשך

וכלשון הוזה"ק "כי תמן מתעדנין בהוא זיהרא עילאה, ומתעדנין בעדונין ותפנוקין עילאין, ותמן לא אשתכחו בר אינון זכאין וכו'", כי שם משתלמת תאוותו ורצונו העליון לשכון בנבראים, כי את אותה התאוה אשר נתאוה לעשות לו דירה בתחתונים הוא הוא אותו התאוה אשר נתאוה לתפילתן של הצדיקים.

וזה עיקר כוונת התפילה וכפי שכבר הכריע להלכה הגר"ח מבריסק (בתחילת ספרו) כי כוונת התפילה המעכבת הינה "דעו לפני מי אתם מתפללין" וכפי שלימד ר"א את תלמידיו ארחות חיים קודם פטירתו מהאי עלמא (ברכות כה), (אלא שבעניותו ובגלותו כבר נפטרנו מדין תפילה מדין שכורים וכמבואר ברא"ש בעירובין ס. ובשו"ע, והלוואי ונהיה מהשוהים כמה רגעים קודם התפילה ודיינו בזה).

וההיכל שדרכו זוכים להיכנס לתענוג של היכל קה"ק הוא היכל הרצון שבו אחר ההכנה ליחוד בקבלת עול מלכות שמים בקריאת שמע, והוא סדר גילוי רצונו לראות את מלכינו שאנו מטרצים לפניו בפירוט סדר קבלת עול מלכותו בכל הדורות היאך מלכותו ברצון קיבלו עליהם ממשיך עד היום הזה בתשוקה וברצון פנימיים, מסדר ט"ו הווין של אמת ויצוב אשר כתב האר"ז"ל כי בהם ממשכיכם ויוצרים מהם צורת שם הוי"ה והינם גמטריא קדק"ד כי בהם משלימים את תיקון המוחין שלנו לזכות להיות מקבלי השפע האלוקי בתפילה, ובד' האמת שמזכירים אה"כ הרי זו כבחינת נשיקה אשר נשלחת אלינו מלמעלה בכדי להשלים את תיקון הרצון השלם אצילנו.

ודרכם עולה ונכנס האדם להיכל השביעי הנקרא קה"ק, אשר האריך שם הוזה"ק לבאר היאך כנגדם תיקנו את סדר העמידה בתפילה לפני ה', מתחילת ברכות קריאת שמע ועד לעמידה בשמונה-עשרה שבו צריך האדם להשים פניו וליבו כאילו הוא בבית קה"ק כנפסק בשו"ע (משנ"ב סימן צ"ד: "חשוב בלבו ורעיניו כאילו הוא עומד במקדש במקום קה"ק"), [אשר] ובו עומד האדם פנים בפנים לפני ה' באחדות ובדביקות (כדוגמת הכרובים) עד שזוכה לכוון את כל ליבו אך ורק שיהיה כל ישראל בתכלית השלימות שיהא נשלם כנס"י למעלה, ואסור לכוון בתפילה לצורך עצמו, (כלשון הגר"א בשנות אליהו ברכות פ"ה), או כלשון התניא (ליקוטי תורה בפרשת כי תשא, ופרשת וירא, והמאור ושמש פרשת כי תבוא) שכתב "והצדיק מתבטל אז ממציאותו לגודל דביקותו באין סוף", וכלשון השולחן הטהור (סימן צח) "והוא הביטול לגמרי כתולע מופשט מכל החושים וכו'" עי"ש, עד ש"יחשבה עלי לשכורה" מגודל שלהבת האבה ה' הבושרת בקרבו בדביקותו בנועם ה', עד שנוזק הוא לשהיית שעה נוספת אחר התפילה לירד מרומו של עולם אשר עלה עד חזרה להויות העוה"ז.

ובזה במתפלל עצמו מתאחדים העליונים והתחתונים (קוב"ה ושכינתיה) עד שזוכה ונבנה משכן בליבו פנימה מתפילתו וכפי שהאירכו בזה הנפה"ה ובליקו"ט (בתורה ט') כי עבודת התפילה היא בנין המשכן והיא סדר העבודה שמגיעים בה למדרגת הנבואה (כמובא במשנה "מתוך שמחה של מצוה" וכו') לדבר עם בוראו וכמבואר בליקו"ט (י"ד, וכ"מ).

הגר"א והרמח"ל והעמידו בו את עיקר יסודות העבודה.

ופותח שם הוזה"ק "שבעה היכלין מדורין אינון לעילא דאינון רזא דמהינותא עלאה וכו' ועי"ש בביאור הגר"א שכתב עולמתין דשכינתא נערות אסתה... והן אותן שבתך ארץ של כסא הכבוד", וביאור הדברים הוא, כי בלב האדם ישנם שבעה היכלות זה לפנים מזה הנכללים זה בזה אשר עליו לכוונם לכוונות הקדושה ולא להיפך חלילה (וכמובא שם כי ישנם שבעה מדורין בגיהנם כנגדן וכו'), והיינו שבעה מדרגות באמונה אשר צריך לקנות האדם קודם בואו לתוך ההיכל השביעי שהוא היחוד עם ה' כביכול, והינם סולם העליה, להיות הנברא הנפרד עולה לראות פני ה' צבקות (כלשון הרדב"ז) ומתייחד עמו באהבה וברצון שלמים, וכלשון הרמח"ל "על כן נעשו היכלות, שבהם הכבוד העליון עומד, והוא חלק אחד מן אור הא-להות אותו שהוא ראוי להדבק עם הנבראים" (היכ"ל גמטריא אדנ"י, והוא מקום הכבוד כדכתיב בהיכלו כולו אומר כבוד. ליקו"ט קצד, נט).

קו "המקורבים"

077-31-40-331

בארה"ב:
151-86-130-166

שמעו ורחמי נפשכם

קווים כלליים מתולדות חיי של מוהר"ן [המשך פרק א]

וכל לימודו בא לו ביגיעה גדולה, כי בתחילת לימודו היה לומד משניות ולא היה מבין את לימודו, והיה בוכה הרבה לפני השם יתברך שיאיר את עיניו, והיה בוכה ובוכה כל כך עד שזכה שיוכל להבין את לימוד המשניות, וכן אחר כך למד שאר ספרים ולא היה מבין אותם, והיה בוכה ובוכה גם כן הרבה מאד עד שזכה להבין. וכן בלימוד הזוהר וכתבי האריז"ל היה בוכה גם כן הרבה עד שזכה להבין. ואמר שבתחילה כל ספר וספר שלמד לא היה מבין ולא היה יכול לעמוד על פשוטן של דברים. והיה לו יסורים גדולים מזה והיה לימודו ביגיעה גדולה, ואף על פי כן למד הרבה מאד. כי היה מחזק עצמו מאד, והכל זכה על ידי תפלתו ובכייתו.

מתוך החוברת מוהר"ן מברסלב – חיי משנתו ותורתו. ניתן לקבל במערכת

4. שבחי הר"ן אות ח.

מרובים זכה לשבור גם תאוה זו, עד שהיה ניכר לעין כל גודל פרישותו מתאוה זו, כי לא היה אוכל כמעט כלל, והמעט שהיה אוכל היה צריך להכריח את עצמו לאכול כדי שיהיה לו כח לחיות.

אולם כל העבודות הקדושות הללו לא באו לו בקלות כלל, אלא כל דבר ודבר שרצה לעשות בעבודת השם היה קשה עליו מאד בכל מיני כבודות שבעולם. ובתחילה היה קשה עליו מאד לשבת יחידי בבית מיוחד כמה שעות רצופות לעסוק בעבודת ה', אך היה מכריח את עצמו לזה. וכל סדר עבודתו שקבע לעצמו לכל יום היה קשה עליו עד מאד עד שלא יכל לשאת את העול הגדול הזה, והעצה היחידה שעזרה לו היתה שראה לנגד עיניו בכל יום רק את אותו יום בלבד, וכשגמר את העבודה של אותו יום, וכן בכל יום ויום.

2. שבחי הר"ן אות כא.
3. שבחי הר"ן אות יד.

כמו כן עסק רבות בשבירת המידות, ואמר שבתחילה היה כעסן גדול מאד, ואחר כך התחיל לשבור מידה זו עד שזכה לשבור אותה לגמרי, אבל להגיע לתכלית שבירת מידה זו ולהפוך אותה מהקצה אל הקצה, היינו שלא יהיה אכפת לו כלל משום דבר ויהיה רק טוב לגמרי בלי שום צד קפידא כלל, לזה זכה רק בארץ ישראל, ומאז ואילך לא נשאר בו שום צד הקפדה שבעולם, עד שאפילו מי שהיה עושה לו את כל הרעות שבעולם לא היה בלבו שום צד שנאה וקפידא עליו אלא אדרבה היה אוהבו, כי נעשה כולו טוב ממש. וכן היה מפורסם לכל מכיריו בעוצם הפלגת מידת טובו, שהיה כולו טוב בלי שום צד קפידא וכעס כלל.

וגם בענין תאות אכילה היתה לו מחלמה גדולה, וסיפר שבתחילה היה נראה לו שלא יוכל להתגבר על תאוה זו, ואף על פי כן לאחר עמל ויגיעה

1. שבחי הר"ן אות כב.

מיטבי לכת - המשך

הזאת אשר תגלה חבתן לעין כל שהן יושבין לפניו ולמדים תורה מפיו ומחיצתן לפניו ממלאכי השרת, והם ישאלו להם מה פעל א-ל, וזהו שנאמר והיו עיניך רואות את מורוך (ישעיה ל כ). דבר אחר יאמר ליעקב אינו לשון עתיד, אלא לשון הווה, אינן צריכין למנחש וקוסם כי בכל עת שצריך להאמר ליעקב ולישראל מה פעל הקדוש ברוך הוא ומה גזרותיו בטרם, אינן מנחשים וקוסמים אלא נאמר להם על פי נביאיהם מה היא גזרת המקום, או אורים ותומים מגידים להם.

ועל פי דברי רבינו יאיר העניין כמין חומר ששני הפירושים הם עניין אחד, כי ע"ז עצמו שאינם הולכים בדרכי המנחשים והקוסמים, שהם בחינת דרכי האמורי, אלא עוסקים בתכלית האמיתית, לחבר את הסוף מעשה אל המחשבה תחילה, ע"ז זוכים באמת לשעשוע עולם הבא שזה הפירוש השני ברש"י ודור"ק.

אתערותא דלתתא שלזה יש בחי' כעס של רגע כדי שנעסוק בתיקון הכעס הזה וע"ז יתעורר אתערותא דלעילא בתיקון עניין זה, אבל באותם ימים הכל היה בבחי' אתערותא דלעילא ועל כן לא היה בחי' כעס], וכל האותיות נתהפכו לתכלית הטוב, עד שדייקא בנבואת בלעם יש את גילוי מעלת ישראל ועוצם השעשוע עולם הבא שיזכו לעתיד, באופן מורחב ומפורט, מה שאין דוגמתו בשום מקום אחר, וכן שם היא הנבואה המפורשת ביותר על הגאולה כמובא, כי בזה נתגלה בחי' התכלית בשלימות.

שני הפירושים ברש"י מתאחדים על פי דברי רבינו

והנה בפסוק כתוב (פרק כג פסוק כג) "כי לא נחש ביעקב וכו' כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל", ופירש רש"י "כי לא נחש ביעקב - כי ראויים הם לברכה שאין בהם מנחשים וקוסמים: כעת יאמר ליעקב וגו' - עוד עתיד להיות עת כעת

שפרש רש"י על פסוק, "עתה יזנו תנונתיה" עתה יצאו תנונתיה ממנה וכו', עין שם (יחזקאל כג), היינו כי זנות, פגם הברית, חס ושלום, זה בחינת פרוד והפסק ויוצא לחוץ, דהיינו שאינו מקשר וכולל סוף המעשה במחשבה תחלה רק, אדרבא, הוא מפריד, חס ושלום, בין סוף המעשה לתחלת המחשבה, ועל כן עסק בזה בלעם ביותו, הן בעצמו, והן במה שניסה להכשיל את ישראל, שחשב שע"ז יוכל להוציא מחשבתו מכה אל הפועל להפריד את הסוף מעשה מהתכלית, מהמחשבה תחילה, וע"ז יתגבר הדין והקללה יותר ויותר.

בנבואת בלעם מתגלה עוצם נעיונות התכלית של שעשוע עולם הבא

אבל השי"ת הפר מחשבתו, והפך קללותיו לברכה באתערותא דלעילא [שזה ג"כ נכלל במה שלא כעס באותם הימים, היינו שבאותו זמן לא היה צריך בחי'

יצא מחדש לאור הספר הנפלא 'רוח הג"ן'

שיחות ושיעורים בעבודת ה' בספה"ק ליקוטי מוהר"ן ע"י הגאון רבי נתן נטע גוטסגנדה זצ"ל

מאת: ברסלב גלובל

השיעורים נמסרו בלב בווער עד לב השמים, ועיניים דומעות, מלאים כיסופים וערגה, שאי אפשר לתאר למי שלא היה נוכח שם, ואינו מצוי בכלל. חלק מהשיעורים נקטעו על ידו מאחר שלא יכל להמשיך להתאפק, ופרץ בבכי, והפסיק את השיעור. וזו היתה מטרתו בשיעורים, ללמד לבני יהודה קשת, דביקות ולב טהור בהקב"ה.

את השיחות והשיעורים קבע דווקא בספה"ק ליקוטי מוהר"ן, שבו הוא היה דבוק באופן מבהיל, וכמו שמתואר קצת בתוך הספר, בחלק הנקרא 'בתוך הגן' מעט מחייו של רבי נתן נטע, אבל גם אלו שלא מכירים כלל ספר ליקוטי מוהר"ן, יכולים הרבה מאד לקבל משיחותיו שבספר זה, כי היה בולל הכל בתוך שיחותיו והיה מכניס הרבה חכמת חיים בכל חלקי חובת האדם בעולם.

כעת בחורף תשפ"א שנתעלה לשיבה של מעלה נדפס שוב, ואין אחד שיקרא בזה שלא יקבל תועלת עצומה מאד.

בעז"ה יצא מחדש לאור ספר 'רוח הג"ן' שיחות ושיעורים בעבודת השם בספה"ק ליקוטי מוהר"ן, שיחות ושיעורים אלו נמסרו לקבוצת אברכים 'חניכי הישיבות' בעיר התורה קרית ספר, על ידי הרב הגאון האדיר בכל מכמני התורה רבי נתן נטע גוטסגנדה זצ"ל, שהיה מאד בורח ומעלים את עצמו מאד מכל פרסום.

שיחות ושיעורים אלו בליקוטי מוהר"ן הסכים למסור לקבוצת אברכים ליטאים מעולם הישיבות הליטאי, שהתחברו לאור רבינו הנחל נובע מקור חכמה. השיעורים נמסרו בתוך ביתו אחת לחודש, במשך כמה שנים. הדברים נכתבו במדויק מההקלטה, ונדפסו כבר בחייו ומאד שמח בכך והגיה בעצמו את כל הכתוב ותיקן, ואמר איך להדפיס, ואמר להוסיף למטה מראי מקומות מעוד ספרים על דבריו. והוא נתן השם של הספר 'רוח הג"ן' ששמו מרומז בקרב.

ניתן לקבל את החוברת במייל 'המקורבים' או להשיגו בפל': 0504153392

אמר לנו רבי נתן: איך אפשר לא ליפול, רבינו לא נותן לנו ליפול, הוא אומר אין שום יאוש בעולם כלל. אני לא יודע איך אדם יכול להחזיק, אחד שיגיד לכם שהא מסתדר בלי רבינו, אני לא יודע. אחד שלא מנסה לעקור שום מדה ותאוה, אולי יכול להסתדר. אך כאשר רק מנסים לעקור משהו, איזה התרסקויות, איזה נפילות, עשר פעמים? מאה? לא נאמר כמה. איך אפשר להחזיק בלי שרבינו צועק לנו מרחוק אין שום יאוש בעולם כלל. תתחיל היום מחדש, אל תחשוב מה היה קודם, מה היה לפני רגע. ורבינו שומר עלינו גם כן שבאמת נותן לנו את הכח מי שרק מאמין ברבי ומתקשר לרבי.

הנה בדיבורים אלו (הוץ גם מהאופן שנאמר בלהט וברגש עצום בלתי ניתן לתיאור בכתב) רואים עד כמה הוא היה 'מקושר' ו'מחובר' עם רבי נחמן מברסלב. לא רק 'לומד' ו'נהנה' מהספר שלו, מהגאונות, מהחיוזוק, אלא הוא פשוט נמצא איתו, מתקשר איתו, מתחבר איתו.

וזה מה שהיה לו ללמד ולדרבן אברכים בני תורה, לעשות כמוהו.

כל אחד בספר אחד של הרבי. זה ינקה לו את הלב. רוצים להשתחרר מתאוות. אנשים מבוגרים לומדים תורה ונשאר להם אותו לב, האש שורף את כל השטויות. זה מה שאנחנו רוצים להנחיל. זה מה שיש בברסלב.

ואמר לנו רבי נתן: ועכשיו יש את רבינו שכל ההתחלות ממנו. זה לא עוד דבר, כמה יגיעות יגע וטרה, כמה אלפים תעניות והפסקות משבת לשבת, אני נהר המטהר מכל הכתמים. קצת לקבל מהמים של הרבי.

ואמר לנו רבי נתן: זה מה שחסר לאנשים, כי אין את הבערה הנפשית, את הקשר עם הקב"ה. מה זה צדיק, שהוא לוקח אתנו להקב"ה. להיות בהיכל של הרבי, בישיבה שלו, להתקשר לרבי, להתחבר איתו. בזוהר הקדוש פרשת וישב כתוב שכשולמדים מתקשרים במחשבה עם הרבי. מתקשר עם הרבי. זה אני רוצה. כן מבין לא מבין, הרבי מתחבר איתו.

ואמר לנו רבי נתן: מי שמתקשר לרבינו בלי חכמות בלי פילוסופיות למה וככה, אז הוא רואה פלאות, ממש דברים נפלאים.

ואמר לנו רבי נתן: בלי עבודה אין כלום, לא היה לרבינו שום דבר עבודה שבא לא בנקל, אין פטנטים, שום דבר עבודה לא בא לו בנקל, הכל בכח ויגיעה ומסירות נפש. זה עבודה, רק צריך לדעת מה לעבוד. ההתקשרות לרבי נותנת כח. מי שחושב שהכל יהיה לו חלק, חבל על העבודה שלו.

פעם שאלתי את רבי נתן איך אפשר להרגיש את האור של שבת ושל המועדים?

השיב לי רבי נתן: אני לא יודע כלום, אני טמבל, אני רק מחובר עם הרבי והנשמה של הרבי משיגה הכל וממילא מה שהנשמה של הרבי משיגה עובר אלי...!

הרב שמואל הרוזינסקי

נבוא בס"ד לזווית מרכזית ויסודית מאד בעבודת ה' של ר' נתן זצ"ל שהיתה נעלמת, אף שבעצם למכריו הקרובים היתה ידועה, אך גם בקרבם היתה נעלמת מאד. והיא - הקשר העמוק והבלתי נתפס שלו לרבי נחמן מברסלב ז"ל.

חוץ ממה שרבי נתן גוטסגנדה כולו היה נעלם ונסתה, ענין זה של דבקו ברבי נחמן מברסלב היתה עוד יותר עמומה ונעלמת מהעולם, וגם משום שלא היה אצלו שום סממן חיצוני של חסידות וברסלב, הן מלבשויו, והן מקום התפילה שלו שהיה מתפלל רגיל במקומות ליטאיים אף שידע שיש כאן בעיר מניינים של ברסלב. והן משום שמשפחתו כולם ליטאיים והונכו במוסדות ליטאיים והולכים בדרך זה. כך שמשום צד וכיוון לא היה ניכר עליו שייכות לדבקו ברבי נחמן מברסלב, אלא היה נראה רק שכיון שהוא למד ולקח טוב מכולם ממילא הוא "לקח גם מרבי נחמן".

אך לא כך פני הדברים כלל, אלא רבי נתן גוטסגנדה היה דבוק ומקושר בכל נימי נפשו ברבי נחמן מברסלב ז"ע. וברמה כזו שגם אלו שנקראים חסידי ברסלב ותיקים עשרות שנים ואף משפיעים בתסידות, לא קשורים ברבי נחמן כל כך.

נסתכל נא בדיבוריו עצמו שהיה אומר לנו, ומהם נראה.

ובכן כך אמר לנו רבי נתן: שואלים אותי מה יש בברסלב? יש שם ילוד אשה שרצה את כל החומר שלו, והוא מסתובב עם מצית ואמר "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח". רק צריך להתקרב למצית. זה לא שכל, צריך את הלב, שטות דקדושה. זה המהלך שלי, את זה אני רוצה להנחיל. ומי שיתפוס את זה יראה שהוא לא צריך אותי. מה יש בברסלב? יש אש! יהודי שרצה את כל החומרות שלו, ומי שמתקשר אליו, האש שלי תוקד. ומי שיחפש ימצא.

מעוניין שהעלון ימשיך להיות מודפס? אנו זקוקים לתרומה שלך!

ניתן לתרום דרך 'קהילות' בקופת 'עלמא דאורייתא'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!

חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבצו' עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' שבבתי הכנסת. ב-20 ש"ח לחודש. חפשו: **עלמא דאורייתא**. המנוי על-דעת המערכת! לברורים: 054-848-73-17

מידעון ל'חניכי הישיבות' - ברסלב

עלון הקבצו (נ"ל ע"י ארגון 'הקבצו') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com

עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבצו',

המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה.

להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560

ניתן לקבל **מידע כללי ומקיף בחסידות** ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com

בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש:

"רציתי שהעניין שלי יתפשט בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם, כאנשי ליטא!"

(שיח שרפי קודש חיב, סימן נ"ד)